

[Brusvang]

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål, ikke specielt til statsministeren, men i og for sig til folketinget som helhed. Kan dette store indgreb, som drejer sig om 10–11 mia kr., gennemføres med et flertal på én stemme? Svaret er vel nok i første omgang ja. Men det næste spørgsmål er: er det rigtigt at gennemføre et sådant indgreb med én stemme? Og da er det altså centrum-demokraternes opfattelse, at det er det ikke. Man burde i virkeligheden tilstræbe at få et bredere forlig.

Centrum-demokraterne vil godt anerkende regeringens skøn, som jo går ud på, at den krise, vi har nu, er alvorligere end de kriser, vi tidligere har haft. Det er nok troligt, at regeringen har ret. Vi har lidt vanskeligt ved selv at bedømme det, men vi lægger regeringens skøn til grund.

Så vil jeg godt om CDs forhold til regeringen sige følgende: i oktober 1978 stillede CD sine stemmer gratis til rådighed for regeringen, og begrundelsen var den parlamentariske, at vi sagde: vi har fået en regering, som i sig selv er en spændende nydannelse i dansk politik. Jeg tror oven i købet, jeg brugte udtrykket, at det, der var sket, var lidt af et parlamentarisk mesterstykke. og så tilføjede vi: det kan ikke være rigtigt, at en sådan regering skal snuble efter 3 uger. Derfor stillede vi vore stemmer, jeg havde nær sagt gratis til rådighed. All right, vi tog visse forbehold, og vi sagde udtrykkeligt, at det gjaldt først og fremmest i tiden op til overenskomstforhandlingerne. Problemerne omkring overenskomsterne er jo nu løst, så dermed er vi ude af den situation.

Men det var altså en situation, hvor vi parlamentarisk følte os forpligtet til gratis at stille vore mandater til rådighed. Jeg må sige, at i dag er situationen en anden.

Centrum-demokraterne har ikke noget ønske om at forsøge at vælte denne regering. Jeg har jo allerede sagt, at jeg ikke i øjeblikket kan se et alternativ, og hvilket formål skulle det så have at søge at vælte regeringen?

Men der ligger altså dette i den nye situation, at CD stiller ikke længere sine mandater gratis til rådighed. Vi vil stemme ja på de punkter, hvor vi finder, at forslagene stemmer med CDs politik. Jeg må tilstå, at det er ikke ret mange, og derfor bliver konsekvensen nok, at vi på mange punkter må stemme imod. Men som sagt, selv om vi stemmer

imod, har vi ikke dermed sagt, at det, regeringen foreslår, er noget makværk.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til statsministeren. Statsministeren siger i sin redegørelse – jeg citerer:

»Det er derfor regeringens håb, at det oplæg, vi nu er kommet med, af folketingets partier må blive opfattet som en indbydelse til at medvirke til en indsats . . . « osv.

Det er jo ikke første gang, at en statsminister har sagt: dette lægges frem til forhandling, og vi vil da gerne have så mange stemmer for det som muligt. Men jeg vil gerne spørge statsministeren: er dette andet end en floskel? Er der realiteter i det, sådan at forstå, at statsministeren vil sige her fra folketingets talerstol, at på de og de punkter er vi villige til at forhandle, hvis vi kan få et bredere flertal? Så vil vi gerne have udpeget, på hvilke punkter regeringen er villig til at forhandle.

Som jeg netop har nævnt, vil vi stort set være tvunget til, da det ikke er CDs politik, der er lagt frem, at stemme imod.

Hvis en forhandling på enkelte punkter skulle føre til et andet resultat, så vi kan stemme for, må det, da vi ikke længere stiller vore mandater gratis til rådighed, være et forhandlingsresultat, hvoraf det ganske klart fremgår over for befolkningen, at her har CD været med, da loven blev udformet.

Centrum-demokraterne stiller sig generelt negativt over for forslaget om højere punktafgifter. Vi har ved mange lejligheder sagt, at vi føler, det havde været rimeligere, om man i en sådan situation havde gjort brug af det instrument, der hedder momsens, og derfor skal man ikke forvente, at vi stemmer ja til punktafgifterne.

Vi beklager også, at regeringen ikke på de punkter, hvor det havde været en mulighed herfor, har søgt at skabe en vis form for rimelig balance, og det, vi tænker på, er dette: det chokerer ikke os, at benzinprisen bliver hævet til 4 kr., men vi havde til gengæld fundet det rimeligt, om regeringen så havde sagt, at til gengæld bliver vægtafgiften, registreringsafgiften, eller hvad det nu kunne være, sat ned. Så havde der ligesom været balance i et sådant forslag, men det er ikke sket.

Et af regeringens besparelsesforslag går jo ud på at lave en billøs dag, hvor alle må vælge en dag i ugen. Jeg skal ikke gå i detaljer